

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 26 lutego 2019 r.,
sprawy **R. B.**
skazanego z art. 178a § 4 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt V Ka [...]
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.
z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K [...], uznał R. B. za winnego tego, że w dniu 9 stycznia 2017 roku około godziny 15.00 w P. przy ulicy J., znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I badanie) i 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (II badanie) - prowadził pojazd mechaniczny w postaci motoroweru marki P. o nr rej. [...] w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 lipca 2016 roku w sprawie II K [...], i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy

pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł środek karny dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na podstawie 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Penitencjarnej, zaś na podstawie art. 43b k.k. – środek karny podania wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób oraz częściowo zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.

Wyrokiem z dnia 10 października 2018 r., V Ka [...], Sąd Okręgowy w P., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zarzucającej błąd w ustaleniach faktycznych, obrazę przepisów postępowania w postaci art. 410 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. i obrazę prawa materialnego, to jest art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 9 § 2 k.k., wnoszącej o uniewinnienie oskarżonego albo uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ustalił, że czyn wypełnia jedynie dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i ten przepis stanowi podstawę skazania, zaś w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W kasacji obrońca zarzucił:

- a) obrazę prawa materialnego, tj. art. 1 § 3 k.k. w zw. z art. 31 § 1 i 3 k.k., polegającą na przyjęciu, że odpowiedzialność karną za czyn popełniony w warunkach opisanych w art. 31 § 1 k.k., poniesie na zasadzie art. 31 § 3 k.k. również ten sprawca, któremu nie można przypisać winy w chwili wprowadzania się w stan upojenia alkoholowego;
- b) rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. poprzez całkowicie dowolną ocenę zeznań świadka J. B., jako wskazujących na udzielenie przez adwokata porady warunkowej, dotyczącej pojazdu silnikowego, podczas gdy treść zeznań świadka pozwalała przyjąć, że porada prawna dotyczyła *stricte* możliwości prowadzenia motoroweru, jako nienaruszającego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.”

W konkluzji skarżący się wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej upoważnia do sporządzenia uzasadnienia w skróconej formie (argument z art. 535 § 3 *in princ.* k.p.k.).

Ad zarzutu a) biegli psychiatrzy stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, pozostaje natomiast uzależniony od alkoholu. Oskarżony pół roku wcześniej został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oczywiście zatem przewidywał on że spożywając alkohol wprawi się w stan nietrzeźwości, który może spowodować wyłączenie albo ograniczenie poczytalności. Jednak nawet wykluczenie winy z powodu niepoczytalności wywołanej spożyciem alkoholu nie zwalnia od odpowiedzialności karnej, jeżeli – jak w tej sprawie – zachodzą okoliczności określone w art. 31 § 3 k.k., czyli wiedza oskarżonego o skutkach nadużycia alkoholu dla jego psychiki i o ponoszeniu odpowiedzialności za czyny popełnione pod jego wpływem. Sąd Okręgowy miał rację pisząc, że bez znaczenia pozostaje, czy oskarżony mógł kontrolować potrzebę spożycia alkoholu. Konstrukcja określona w art. 31 § 3 k.k. wprowadza zobiektywizowaną postać odpowiedzialności karnej, zakorzenionej jednak w świadomości sprawcy o skutkach nadużycia alkoholu dla jego poczytalności. Nie ma tu powodu do badania kwestii zawinienia na tzw. przedpolu czynu zabronionego, chyba że doszło do upojenia patologicznego, co w tej sprawie było wykluczone. Fakt, że oskarżony odczuwał nieodpartą chęć a nawet potrzebę spożycia alkoholu, nie oznacza przecież, że pozostawał również w przymusie psychicznym, żeby prowadzić pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości.

Ad zarzutu b) stanowi on tylko polemikę z oceną, czy motorower jest pojazdem mechanicznym w rozumieniu art. 178a k.k. W kasacji nie kwestionowano przyjęcia przez Sąd odwoławczy szerokiej wiedzy oskarżonego dotyczącej tej problematyki, uzyskanej z internetu (s. 5 uzasadnienia wyroku). Tam zamieszczony był wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2016 r., V KK 259/16, w którym jednoznacznie wskazano, że motorower jest pojazdem mechanicznym w rozumieniu art. 178a §1 k.k. Rozpytywanie osób postronnych (nawet prawników) co do charakteru pojazdu, jakim jest motorower, tylko potwierdza, że nie może być mowy o usprawiedliwionym błędzie oskarżonego. Oskarżony mając uzasadnione wątpliwości w tej kwestii (czy motorower jest pojazdem

mechanicznym), dał tym wyraz że bazowanie na wiedzy innych nie będzie usprawiedliwiać błędu, a w efekcie zwalniać od odpowiedzialności karnej za czyn następnie mu zarzucony.

Z przytoczonych względów oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.